

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

MZE-40843/2022-11181/1

mzedms023612932

ÚTVAR: Odbor právní
ČÍSLO ÚTVARU: 111810

ROZSUDEK ZN.: 14A 101/2021-248
DORUČENÝ DNE: 27. 6. 2022

SPISOVÁ ZN.: MZE-29372/2021
NAŠE ČJ.: MZE-40843/2022-11181

VYŘIZUJE: Mgr. Zdeněk Tesner
TELEFON: 221812583
E-MAIL: Zdenek.Tesner@mze.cz
ID DS: yphaax8

Nejvyšší správní soud
ke sp. zn. 9 As 116/2022
Moravské náměstí 611/6
Brno-město
602 00 Brno

ADRESA: Těšnov 65/17, Nové Město, 110 00 Praha 1
DATUM: 11. 7. 2022

- Žalobci:
- a) **Klimatická žaloba ČR, z. s.**, IČO: 083 25 146
se sídlem V Šáreckém údolí 281/54, Dejvice, 160 00 Praha 6
  - b) [REDACTED]
  - c) [REDACTED]
  - d) [REDACTED]
  - e) [REDACTED]
  - f) **Obec Svatý Jan pod Skalou**, IČO: 005 09 825
se sídlem Svatý Jan pod Skalou 6, 266 01
  - g) [REDACTED]

všichni zastoupeni: Mgr. Pavlem Černým, advokátem se sídlem v Brně, Údolní 33,

- Žalovaní:
- 1) Vláda České republiky, IČO: 000 06 599
  - 2) Ministerstvo životního prostředí, IČO: 001 64 801
  - 3) Ministerstvo průmyslu a obchodu, IČO: 476 09 109
  - 4) **Ministerstvo zemědělství**, IČO: 000 20 478
  - 5) Ministerstvo dopravy, IČO: 660 03 008

- žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaných správních orgánů

Kasační stížnost čtvrtého žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 14 A 101/2021

Dne 27. 6. 2021 byl Ministerstvu zemědělství jakožto žalovanému správnímu orgánu (dále jen „Čtvrtý žalovaný“) doručen rozsudek Městského soudu v Praze, čj.: 14 A 101/2021–248 ze dne 15. 6. 2022 (dále jen „Napadený rozsudek“). Napadeným rozsudkem Městský soud v Praze (dále jen „Soud“) rozhodl takto:

I. Žaloba proti Vládě České republiky se odmítá.

II. Ve věci žaloby proti Vládě České republiky nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

III. Zásah Ministerstva životního prostředí, Ministerstva průmyslu a obchodu, Ministerstva zemědělství a Ministerstva dopravy spočívající v nestanovení konkrétních mitigačních opatření vedoucích ke snížení emisí skleníkových plynů o 55 % do roku 2030 ve srovnání s úrovní v roce 1990 je nezákonný.

IV. Žalovaným Ministerstvu životního prostředí, Ministerstvu průmyslu a obchodu, Ministerstvu zemědělství a Ministerstvu dopravy se zakazuje pokračovat v porušování práv žalobců nestanovením konkrétních mitigačních opatření vedoucích ke snížení emisí skleníkových plynů o 55 % do roku 2030 ve srovnání s úrovní v roce 1990.

V. Žaloba se v části směřující vůči neprovedení dostatečných adaptačních opatření zamítá.

VI. Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo dopravy jsou povinna nahradit žalobcům společně a nerozdílně náklady řízení ve výši 111 549 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobců, Mgr. Pavla Černého, advokáta.

Proti výrokům III. IV. a VI. napadeného rozsudku podává Čtvrtý žalovaný v zákonem stanovené lhůtě dvou týdnů ve smyslu § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s.ř.s.“), tuto

kasační stížnost

a to z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) soudního řádu správního, neboť je přesvědčen, že napadený rozsudek trpí nezákonností, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky a nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, respektive v jiné vadě, jež měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

I.

Ve výrocích III. a IV. Napadeného rozsudku Soud konstatoval, že Ministerstva životního prostředí, průmyslu a obchodu, zemědělství a dopravy nezákonně zasáhla do práv žalobců nestanovením konkrétních mitigačních opatření vedoucích ke snížení emisí skleníkových plynů o 55 % do roku 2030 ve srovnání s úrovní v roce 1990. Ve vztahu ke Čtvrtému žalovanému (Ministerstvu zemědělství) však nebyly žádné návrhy ve vztahu k mitigačním opatřením v projednávané žalobě, ani v jejím alternativním rozšíření učiněném na jednání konaném dne 15. 6. 2022, učiněny. Soud tak rozhodl nad rámec podané žaloby a v tomto rozsahu je tak jeho rozhodnutí podle názoru Čtvrtého žalovaného nezákonné.

Výrokem VI. Rozhodl Soud o právu žalobců na náhradu nákladů řízení, a to tak, že jim přiznal náhradu celého soudního poplatku a polovinu nákladů na zastoupení advokátem.

Podle názoru žalovaného však Soud nesprávně aplikoval § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť podle tohoto ustanovení platí, že měl-li účastník úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. Z použitých slov, shodných s úpravou v občanském soudním řádu, jakož i z komentářů k soudnímu řádu správnímu vyplývá, že se mají náklady přiznat jen v rozsahu tzv. ryzího úspěchu (tedy v tom, o co úspěch účastníka přesahuje jeho neúspěch). Pokud sám Soud usoudil, že žalobci měli úspěch z jedné poloviny, pak náhrada nákladů řízení nenáleží žádnému z jeho účastníků.

K tomu je třeba poznamenat, že podle názoru čtvrtého žalovaného měli žalobci úspěch dokonce menší než poloviční, neboť nebylo vyhověno ani návrhu na stanovení lhůty ukončení nezákonného zásahu.

Nad rámec výše uvedeného pak Čtvrtý žalovaný konstatuje, že podle jeho názoru Soud ve svém odůvodnění, stejně jako žalobci ve své žalobě, ne zcela reflektoval aktuální podobu některých klíčových dokumentů, kde opominul řadu jejich změn učiněných v roce 2020 a zejména 2021, např. v souvislosti s přijímáním nové Společné zemědělské politiky.

Čtvrtý žalovaný připomíná, že již od roku 2009 jsou v České republice zavedeny podmínky tzv. podmíněnosti, které podmiňují výplatu zemědělských dotací s plněním řady norem zaměřených na ochranu přírody a krajiny. Zahrnují mj. požadavky standardů dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy (dále jen „standardy DZES“) a povinné požadavky na hospodaření stanovené evropskými předpisy. Standardy DZES svými podmínkami zahrnují oblasti Životního prostředí, změny klimatu, dobrý zemědělský a environmentální stav půdy se zaměřením na ochranu vody, půdy a zásob uhlíku, biologické rozmanitosti a minimální péče o krajinu; oblasti Veřejného zdraví, zdraví zvířat a rostlin se zaměřením na bezpečnost potravin, identifikaci a evidenci zvířat, nákazy zvířat, zacházení s přípravky na ochranu rostlin a oblasti Dobrých životních podmínek zvířat.

K omezení pěstování monokultur na max. 30 ha souvislé plochy byla zavedena podmínka pro zemědělce, kteří jsou žadateli o přímé platby, podpory SOT s vínem a některé platby Programu rozvoje venkova, v rámci standardů DZES novelou č. 292/2018, ze dne 3. prosince 2018, do nařízení vlády č. 48/2017, o stanovení požadavků podle aktů a standardů dobrého zemědělského a environmentálního stavu pro oblasti pravidel podmíněnosti a důsledků jejich porušení pro poskytování některých zemědělských podpor.

Podmínka omezení plochy jedné plodiny byla pro rok 2020 zavedena pro erozně ohrožené plochy a od roku 2021 se již podmínka standardu vztahuje i na díly půdních bloků s kulturou standardní orná půda i mimo erozně ohrožené plochy. Zavedení podmínky omezení pěstování jedné plodiny maximálně na ploše 30 ha má za cíl příznivější strukturu krajiny, lepší možnosti zadržování vody na zemědělských pozemcích a přibývání ekostabilizačních prvků.

Čtvrtý žalovaný doplňuje, že od roku 2023 budou podmínky poskytování dotací doplněny o soubor požadavků na základě nového konceptu Společné zemědělské politiky počínajícím právě uvedeným rokem podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2115 ze dne 2. prosince 2021, kterým se stanoví pravidla podpory pro strategické plány, jež mají být vypracovány členskými státy v rámci společné zemědělské politiky (strategické plány SZP), v platném znění.

Tento soubor nových požadavků nebo rozšířených nebo upravených stávajících požadavků byl pečlivě připravován v uplynulých letech za účasti odvětvových odborníků a zemědělských nevládních organizací. Požadavky tzv. Zelené architektury představují ucelený soubor od základních standardů a požadavků na hospodaření, které jsou pro zemědělce povinné, přes navýšené požadavky v rámci tzv. Ekoschémat, do kterých se může zemědělec přihlásit dobrovolně a získá tím zvýšenou částku dotace až po cíleně zaměřená agroenvironmentální opatření rozvoje venkova.

Všechny tyto požadavky a opatření mají společné cíle, a to přispívat ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, mimo jiné snižováním emisí skleníkových plynů a zvyšováním míry sekvence uhlíku, a prosazovat udržitelnou energii; podporovat udržitelný rozvoj a účinné hospodaření s přírodními zdroji, jako je voda, půda a ovzduší, a to i snížením závislosti na chemických látkách; přispívat k zastavení úbytku biologické rozmanitosti a k obratu tohoto trendu, posilovat ekosystémové služby a zachovat stanoviště a krajiny.

Čtvrtý žalovaný v návaznosti na přípis Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2022, čj. 9 As 116/2022-10 sděluje, že vzhledem k výše uvedené argumentaci se případně dále vyjádří k věcnému odůvodnění Napadeného rozsudku v rámci své reakce na notifikované kasační stížnosti ostatních žalovaných.

II.

Žalovaný správní orgán sděluje, že pověření ředitele odboru právního je u Nejvyššího správního soudu zaevidováno ode dne 7. 2. 2022 pod sp. zn. Sv 202/2022, včetně dokladu o jeho vysokoškolském právnickém vzdělání. Na základě tohoto pověření umožňujícího substituci jiným zaměstnancem Odboru právního Ministerstva zemědělství podává tuto kasační stížnost zaměstnanec Odboru právního, vedoucí oddělení právního zastupování a rozkladové komise Mgr. Zdeněk Tesner; doklad o jeho vysokoškolském právnickém magisterském vzdělání je přiložen v příloze.

III.

Z výše uvedených důvodů žalovaný správní orgán navrhuje, aby Nejvyšší správní soud změnil napadené rozhodnutí tak, že se z výroku III. a IV. slova „Ministerstva zemědělství“ vypouštějí, a dále, aby změnil výrok VI tak, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

S pozdravem

Mgr. Zdeněk Tesner
vedoucí oddělení právního zastupování a
rozkladové komise